

Trasee de la nord la sud....

Deva- Hunedoara-Târgu Jiu- Râmnicu Vâlcea- Sibiu- Alba Iulia

Această excursie minunată a fost organizată de: doamnele profesoare: Maricuța Magda, Simona Cap, Gabriela Briscan și Viorica Banciu, ea făcând parte din cadrul unui **proiect educativ** cu titlul „**Natura și omul. De la pădure la arta în lemn**”. Unul din scopurile acestui proiect este: „**În relațiile om-natură trebuie abandonat spiritul de cucerire și îmbrățișat cel de asociere**”. Un alt obiectiv al excursiei a fost **vizitarea mai multor mănăstiri din partea de Sud a țării**, minunate meleaguri românești pe care cine știe când le vom mai revedea.

Și astfel într-o frumoasă zi de toamnă a lunii octombrie, într-o vineri 27, autocarul cu cei 50 de elevi a pornit din Beiuș.

Admirând locurile pe unde treceam, privind când în stânga, când în dreapta, să admirăm diferite obiective sau pur și simplu mirificul peisaj am ajuns să traversăm Mureșul. La sugestia șoferului am admirat un munte pe care erau plantați brazi astfel încât se putea citi anul 1932, ca semn al dragostei dintre doi tineri, dragoste ce le-a adus moartea.

Ajunși la Deva, drumul pe jos spre cetate, ne-a încântat privirile, iar de la înălțime am admirat și am fotografiat peisajul. Ne-a reținut apoi atenția castelul Huniazilor pe care l-am fotografiat și filmat. De acolo am plecat la mănăstirea Prislop construită de Sf. Nicodim, în curtea căreia se afla un izvor, despre care se spune că bând din apa lui și punându-ți o dorință, acea dorință ți se va împlini.

Seara, în drum spre Tg. Jiu, ne-am oprit la mănăstirea Lainici, în a cărei curte plină cu flori se mai găesc și trei clopote foarte frumos lucrate.

În drum spre locul unde urma să dormim, am admirat frumusețile defileului Jiului.

A urmat o noapte de „mai mult” sau „mai puțin” somn.

Dimineața, foarte devreme, am mers spre mănăstirea Tismana acolo unde se află moaștele Sf. Nicodim. Istoria acestei mănăstiri ne-a fost povestită de una dintre măicuțe.

Orașul Tg. Jiu ne-a încântat cu capodoperele lui Brâncuși și anume: Masa tăcerii, Poarta sărutului și Coloana infinitului. Voia bună ne-a însoțit pe tot parcursul drumului, mai ales după ieșirea “cu bine” din Peștera Muierilor.

În amurgul serii am vizitat mănăstirea Curtea de Argeș, ridicată în vremea lui Neagoe Basarab, despre care legenda spune că a fost construită de meșterul Manole, care și-a sacrificat soția pentru această minunată operă de artă.

A treia zi, în drum spre Sibiu, pe valea Oltului ne-am oprit și la mănăstirea Cozia, o mănăstire de călugări. La Sibiu am vizitat Muzeul Satului, muzeu care se întinde pe zece hectare. Aici am văzut locuințe vechi din toate regiunile țării, mori de apă, biserici din lemn, lacul acoperit de nuferi și înconjurat de trestii, iar frunzele copacilor dădeau un plus de frumusețe peisajului.

În Alba Iulia am vizitat Catedrala Neamului și am văzut unde au loc în fiecare an defilările de la 1 Decembrie, unde se află bustul lui Mihai Viteazul și roata cu care au fost uciși Horea, Cloșca și Crișan.

Înainte de a urca spre Arieșeni unde am poposit la Hanul „Mama Uța”, care ne-a așteptat cu mâncare ca la mama acasă, am vizitat casa memorială a lui Lucian Blaga din Sebeș.

Duminică seara, istoviți dar fericiți, am ajuns în Beiuș.

„Frumos a fost, frumos rămâne,

Traseul pe care ne-am dus.

Va dăinui în amintire

Excursia ce am parcurs.”

Dorința noastră este ”Să mai mergem cât de curând într-o nouă excursie!”. Să nu uităm măcar în final să spunem: „Vă mulțumim doamnelor profesoare!”